

Kirjat ja minä

Eilen sanaseppotoveri Heli kävi haastattelemassa minua podcast-jaksoon, joka ilmestyy joskus syksymmällä. Siinä jutustellessa puhuttiin paljon ristikko-urastani ja myös toisesta suuresta intohimostani eli lukemisesta.

Koska lukeminen on niin paljon vaikuttanut ratkontataitoihini, ajattelin tällä kertaa kirjoittaa pääasiassa kirjoista. Jos en osaisi lukea, tuskin osaisin kirjoittaakaan ja sitä myöten ratkominen vaikeutuisi huomattavasti, eikö vain?

Kansakoulussa oli ihana, vanhojen kirjojen tuoksuinen ullakkohuone, joka oli täynnä kansakoululaisille sopivia kirjoja. Ei kestänyt kauan, kun äiti otti yhteyttä opettajaan ja sanoi, ettei minulle saa lainata kerralla neljää kirjaa enempää, läksyjäkin kun pitäisi lukea! Näillä huiitteilla olen myös ratkomisen aloittanut, mutta mittakaava oli vielä hyvin vaatimaton.

Noina vuosina kotona ei juuri kirjoja ollut, joten luin ihan kaiken mitä käsiini sain, äärestä laitaan. Mummolassa jopa käänsin löytämäni saksankielistä kirjaa sanakirjan avulla, noin kymmenvuotiaana. Saksan kieli tuli vastaan vasta lukiossa.

Oppikoulussa kirjasto oli samassa ra-

kennuksessa, joten ne viisi vuotta olivat autuaita. Luin aika lailla kaiken, paitsi Dumas'n Kolme muskettisoturia, josta syystä se ei napannut. Ennen pääkaupunkiseudulle muuttoa vietin aikaa Lappajärvellä, Pirkkalassa ja Hyvinkäällä ja joka paikassa hankin kirjastokortin.

Kun muutin Leppävaaraan, pääsin käsiiksi maakuntakirjaston valikoimiin ja taivas aukeni: luettavaa riitti. Vantaalle muuton myötä alkoi kirjojen keräily eikä sille näy loppua. Kirjoja on nyt varmaan tuhansia. Joku vierailija kerran kysyi, olenko tosiaan lukenut ne kaikki. No en tietenkään, koko ajan pitää olla uutta luettavaa.

Nuorempana piti aina lukea kirja loppuun, pidin siitä tai en, mutta onneksi pääsin mokomasta yli. Ei voi tuhlaata hyvää lukuaikaa huonoon kirjaan. Kerran luin yhden suomennetun kirjan valkoisen korjauslakan kanssa, kääntäjä mokoma käytti koko ajan väärin vaan-sanaa. Ja niitä oli paljon! (Tämä oli ennen kuin pääsin tuosta em. estosta eroon.)

Entisaikaan, kun tiedot kaivettiin kirjoista, huomasin joskus lukeneeni tietosanakirjasta kymmenen seuraavaakin artikkelia, kun into iski oikein päälle. Google ei pärjää ollenkaan! Kirjoja saan kiittää ristikkotaidoistani, kirjoja ja uteliaisuutta, joka ajaa niitä lukemaan.

Jussia odotellen!

Riitta Rustari
riitta.rustari@ristikkoakatemia.fi

Lähetäkää ristikkoihteisiä kysymyksiä ja mielipiteitä osoitteeseen kysymys@ristikkoakatemia.fi